

4. Про схвалення Концепції Комплексної державної програми реструктуризації і розвитку бурякоцукрової галузі на період до 2010 року: розпорядження Кабінету Міністрів України від 24.12.2005 р. № 566-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/566-2005-%D1%80#Text> (дата звернення: 26.10.2020).

5. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27.06.2014 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011#top (дата звернення: 26.10.2020).

6. Україна вичерпала квоти на безмитні поставки цукру в ЄС в 2019 році за перший місяць. УКРЦУКОР Національна асоціація цукровиків України: веб-сайт. URL: <http://www.ukrsugar.com/uk/post/ukraine-vicepala-kvoti-na-bezmitni-postavki-cukru-v-es-v-2019-gosi-za-persij-misac> (дата звернення: 26.10.2020).

7. Обзор сахарной отрасли государств – членов Евразийского экономического союза за 2012 – 2016 гг. URL: <http://www.eurasian-commission.org/ru> (дата звернення: 26.10.2020).

8. Investing in the Sugar and Ethanol Industry: A short introduction. URL: <https://www.prosunergy.com/investing-in-sugar/> (дата звернення: 26.10.2020).

*Науковий керівник: кандидат юридичних наук
Савельєва О.М.*

Слюсаренко А. Р.,
студентка 4 курсу Національного юридичного університету ім. Ярослава Мудрого

ЕКОЛОГІЗАЦІЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА ЯК ГАРАНТІЯ БЕЗПЕЧНОГО ДОВКІЛЛЯ

Специфіка сільськогосподарського виробництва полягає в тому, що воно чинить шкідливий технологічний і антропогенний вплив на довкілля. Актуальність теми екологізації сільсько-

господарського виробництва в нашому сьогоденні зумовлюється такими чинниками, як: триваюча екологічна криза на нашій планеті, коли навколишнє природне середовище зазнає величезного техногенного навантаження від діяльності людини; широке застосування у процесі аграрного виробництва різноманітних хімічних речовин; застосування складної сільськогосподарської техніки, а отже, і паливно-мастильних матеріалів; використання при виробництві сільськогосподарської продукції генетично-модифікованих організмів; також це пов'язано з необхідністю забезпечення продовольчої безпеки нашої держави, що передбачає забезпечення населення держави необхідною кількістю продовольства, за умов належної якості та безпечності цього продовольства. [5]

Під екологізацією можна розуміти процес поступового і послідовного впровадження систем технологічних, управлінських та інших рішень, які дозволяють підвищувати ефективність використання природних ресурсів поряд з покращенням або хоча б збереженням якості природного середовища. [6]

У свою чергу, екологізація агропромислового комплексу визначається як екологізація сільськогосподарського виробництва (боротьба з ерозією ґрунтів, застосування органічних добрив, культурно-технічна меліорація, вапнування кислих ґрунтів, мінімізація техногенного впливу на ґрунти, ґрунтозахисні технології); прискорення розвитку промислово-побутової сфери агропромислового комплексу тощо. [7]

Стаття 16 Конституції України визначає, що забезпечення екологічної безпеки і підтримання екологічної рівноваги на території України, збереження генофонду Українського народу є обов'язком держави. Отже, держава Україна бере на себе зобов'язання забезпечувати своїм громадянам безпечно довкілля. [1]

Відповідним законодавством України встановлюються вимоги щодо охорони земель, зокрема, сільськогосподарського призначення і ґрунтів від забруднення небезпечними речовинами. Так, Законом України «Про охорону земель» забороняється господарська та інша діяльність, яка зумовлює забруднення земель і ґрунтів понад установлені гранично допустимі концентрації небезпечних речовин. В Законі зазначається, що у разі виявлення фактів забруд-

нення ґрунтів небезпечними речовинами спеціально уповноважені органи виконавчої влади у галузі охорони земель вживають заходів до обмеження, тимчасової заборони (зупинення) чи припинення діяльності підприємств, установ, організацій, притягнення винних до відповідальності згідно із законом і проведення в установленому порядку відновлення забруднених земель. [3]

В ч.3 ст. 3 ЗУ «Про оцінку впливу на довкілля» сільське господарство відноситься до категорії діяльності, які можуть мати значний вплив на довкілля та підлягають оцінці впливу на довкілля. А саме: сільськогосподарське та лісогосподарське освоєння, рекультивація та меліорація земель, будівництво меліоративних систем та окремих об'єктів інженерної інфраструктури меліоративних систем; зміна цільового призначення земель сільськогосподарського призначення та зміна цільового призначення особливо цінних земель; і т.д. [4]

Тобто в Україні наявне законодавство, положення якого встановлюють правові та організаційні засади оцінки впливу на довкілля, спрямованої на запобігання шкоді довкіллю, забезпечення екологічної безпеки, охорони довкілля, раціонального використання і відтворення природних ресурсів, у процесі прийняття рішень про провадження господарської діяльності, яка може мати значний вплив на довкілля.

Та є в даному галузевому законодавстві і певні питання, що потребують детальнішого врегулювання. До прикладу, в ст. 33 ЗУ «Про меліорацію земель» зазначається, що за порушення його норм винні особи несуть відповідальність передбачену законодавством. Проте види відповідальності чи механізми її реалізації не визначаються. Тому проблема вбачається у відсутності чіткого механізму притягнення винних осіб до відповідальності за порушення екологічних норм та дієвого механізму контролю, який убезпечував би зазначені норми від порушень. [2]

Отож, основними напрямками екологізації сільськогосподарського виробництва слід вважати: мінімізацію техногенного впливу на землі сільськогосподарського призначення; здійснення заходів охорони земель сільськогосподарського призначення та ґрунтів від забруднення та псування; оптимізацію структури землекористування. [7]

Підсумовуючи, варто зазначити, що екологізація сільськогосподарського виробництва є невід'ємною від екологізації сільськогосподарського землекористування та забезпечення належного екологічного стану навколишнього природного середовища. Одним з основних напрямів реалізації принципу екологізації аграрного виробництва є раціональне та екологізбалансоване використання земель сільськогосподарського призначення та інших природних ресурсів у процесі виробництва продукції рослинництва і тваринництва. [5]

Важливими заходами залишаються проведення оцінки впливу планової сільськогосподарської діяльності на довкілля та реалізації комплексу заходів щодо збереження продуктивності сільськогосподарських угідь. Проблемами в напрямку екологізації сільськогосподарського виробництва залишається недостатня охорона ґрунтів, недосконалість природоохоронної роботи, що чинить негативний вплив на земельні ресурси та не врегулювання деяких питань стосовно екологізації на рівні національного законодавства.

Список використаної літератури:

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. - 1996. - №30. - ст.141.
2. Закон України «Про меліорацію земель» від 14 січня 2000 р. // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2000, № 11, ст.90.
3. Закон України «Про охорону земель» від 19 червня 2003 р. // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, № 39, ст.349.
4. Закон України «Про оцінку впливу на довкілля» від 23 травня 2017 р. // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2017, № 29, ст.315.
5. Кравець Н.В., Екологізація аграрного виробництва як принцип аграрного права: дис. ... канд.юр. наук : 12.00.06/ Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого. Харків, 2015. 187 с.
6. Лисак О.І. Проблеми екологізації сільськогосподарського товаровиробництва: матеріали наукової статті зі Збірника наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету, м. Мелітополь, 2013., С. 188-194

7. Оверковська Т. К. Правові засади екологізації сільськогосподарського виробництва. Підприємство, господарство і право. 2018. № 6/2018. С. 136-141

Науковий керівник: кандидат юридичних наук Коциця Є. М.

Солодуха Є.О.,
студентка 4 курсу, 1 групи
Фінансово-правового факультету
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого

ОСНОВНІ ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ АГРАРНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ

Сільське господарство у сучасних умовах є однією з найбільш важливих галузей національної економіки. В силу підвищеної чутливості до впливу різного роду негативних чинників, нестабільної економічної та політичної ситуації, сільське господарство потребує належної державної підтримки. Однією з умов успішного розвитку аграрного сектору, найважливішої галузі для нашої країни, має стати державна підтримка, оскільки її ефективна реалізація сприятиме прискоренню темпів зростання обсягів сільськогосподарського виробництва та підвищенню конкурентоспроможності галузі [1, с.35].

Державна підтримка аграрного сектору економіки являє собою сукупність різних інструментів і форм економічного впливу на розвиток сільського господарства з метою формування стабільності й конкурентоздатності всіх категорій господарств, створення можливостей для насичення ринку якісним продовольством, розвитку сільських територій і досягнення продовольчої безпеки країни [4, с.112].

Основні правові засади державної політики у бюджетній, кредитній, ціновій, регуляторній та інших сферах державного управління щодо стимулювання виробництва сільськогосподарської продукції, розвитку аграрного ринку та забезпечення продо-